

[Statsministeren.]

Udvalg, der har været nedsat, i sine Bestræbelser for at være fuldt ud moderne er kommet til at anse Hartkornsansættelsen for en saa forældet Ting, at den ingen Interesse har mere, og jeg maa give det ærede Medlem Ret i, at Hartkornsansættelsen virkelig kan yde Vejledning i mangfoldige Tilfælde. Jeg tror ogsaa, at Landmændene endnu i høj Grad benytter Hartkornsansættelsen, i hvert Fald i mange Egne af Landet, til Vurdering af en Ejendoms Brugsværdi, og jeg skal gerne tage den Henstilling, det ærede Medlem fremsatte, under Overvejelse ved den kommende Affattelse af Bestemmelserne om, hvad der skal optages i Bekendtgørelserne.

Maa jeg til det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, sige, at de Bemærkninger, han fremsatte om forskellige andre Meddelelser, der optages i Statstidende, naturligvis ogsaa kan tages under Overvejelse, men nogen egentlig Begrænsning af Meddelelsernes Omfang tror jeg dog ikke, der her i væsentlig Grad kan blive Tale om. Det var ogsaa navnlig Formen, forekommer det mig, der ikke tiltalte det ærede Medlem rigtigt. Jeg maa nu sige, at hvis man meddeler, at en Embedsmand er afskediget, saa forekommer det mig dog rimeligt, at man gør fuldt Rede for, under hvilke Omstændigheder han afskediges, f. Eks. at det er efter egen Ansøgning, og at det er i Naade — det er jo et Udtryk, der dækker over en Realitet —, samt til hvilken Tid han er afskediget. Hvis han er blevet særlig paaskønnet for sit Arbejde fra Hans Majestæt Kongens Side ved Afgangen, finder jeg det ogsaa rimeligt, at det bliver anført samtidig. Naturligvis kan selve Formen for disse Meddelelser overvejes, men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at der alle Dage har været en særlig Form for saadanne Meddelelser, og det vil der vedblive at være. Vi har ogsaa i dette høje Ting en vis Form for den Maade, vi tiltaler hinanden paa, og der er jo slet ikke saa lidt Form, der maa iagttages baade skriftlig og mundtlig i det parlamentariske Arbejde. Undertiden har jeg fundet denne Form lidt ensformig og lidt kedelig — vi udtrykker os jo tit her i Vendinger, som vi ikke vilde benytte i vort Hjem eller paa Møder ude i Landet —, men alsaadan Form har sin Betydning. Man kan naturligvis ændre Formerne i Tidens Løb, men en Form maa der være, en vis Ensartethed maa der være over saadanne Meddelelser, og selv om det maaske ikke er absolut den allerbedste Form, disse Meddelelser har,

saa drejer det sig dog ikke om noget stort Spørgsmaal, og i hvert Fald vil de Ændringer, der kan gennemføres, ikke betyde nogen Forenkling eller Billiggørelse af Bekendtgørelsesmaaden, hvilket jo er Formaalet for de Ændringer, som dette Lovforslag gennemfører.

H. P. Jensen : Jeg har selvfølgelig ikke i fjerneste Maade villet sige, at der ikke skulde være nogen Form over Meddelelserne. Selvfølgelig skal der være en Form over dem, men det, jeg har paatalt, er den nugældende Form, som jeg ikke synes er i Kontakt med den Tid, vi lever i, og som jeg mener maatte kunne indskrænkes til en mere koncis Formulering, saaledes at man undgik alle Omsvøb. Det er dette, jeg har peget paa, og selv om en saadan Ændring økonomisk set ikke vilde betyde saa meget, vilde den dog, som jeg tillod mig at sige, betyde, at der skaffedes mere Plads i Tidenden.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dernæst gik man til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udlaan af Statsmidler til Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 177).

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa den følgende Sag paa Dagsordenen kunne omtales.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det er jo kendt for alle, at Landbruget her i Landet, som for øvrigt i de fleste andre Lande, for Tiden arbejder under meget vanskelige økonomiske Kaar. Særlige Omstændigheder har medført, at Rentabiliteten i de to sidste Aar i særlig Grad har svigtet, saaledes at vi i Øjeblikket med fuld Føje kan tale om, at det danske Landbrug befinder sig i en Krisesituation. Under disse Omstændigheder har det været overvejet, paa hvilken Maade man fra Statens Side kunde yde Støtte og Hjælp til de krise-